

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

31/08/2025

Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή ένας πλούσιος νέος πλησιάζει τον Κύριο με σκοπό να τον ρωτήσει τι να κάνει ώστε να κερδίσει την αιώνια ζωή. Το ενδιαφέρον του φαίνεται ειλικρινές σε αντίθεση με τους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους που συνήθως πλησίαζαν τον Χριστό για να τον πειράξουν και να τον παγιδεύσουν.

«Διδάσκαλε αγαθέ τον ρωτά, τι καλό πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αιώνια ζωή;» και ο Κύριος του απαντά: «Γιατί με αποκαλείς αγαθό (αφού νομίζεις πως είμαι ένας απλός άνθρωπος); Κανείς δεν είναι αγαθός παρά μόνο ένας, ο Θεός. Αν θέλεις να εισέλθεις στην αιώνια ζωή τήρησε τις εντολές». Ο νεαρός ρωτά: «Ποιες εντολές;». Ο δε Χριστός του αναφέρει τις γνωστές εντολές του δεκαλόγου: «τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Η τελευταία εντολή είναι από το Δευτερονόμιο και την ανέφερε ο Χριστός σαν ανακεφαλαίωση των άλλων εντολών. Ο νεανίσκος απάντησε ότι όλα αυτά τα τηρεί από μικρός και θέλει να μάθει τι άλλο μπορεί να κάνει λέγοντας: «τι ἐτι υστερώ;». Και ο Χριστός του είπε τον τρόπο με τον οποίο θα γινόταν τέλειος: «εάν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου, μοίρασέ τα στους πτωχούς για να αποκτήσεις θησαυρό στον ουρανό, και έλα να με ακολουθήσεις». Ακούγοντας τα λόγια αυτά ο νέος έφυγε λυπημένος διότι ήταν πολύ πλούσιος και δεν ήθελε να αποχωριστεί την περιουσία του.

Πολλοί Χριστιανοί σκέφτονται όπως ο σημερινός νέος. Από μικροί μπορεί να βρίσκονται μέσα στην Εκκλησία, να πηγαίνουν σε ομιλίες, να καυχώνται ότι γνωρίζουν φωτισμένους γέροντες, μπορεί να δίνουν και στο φιλόπτωχο της ενορίας τους ή ακόμη και να εξομολογούνται. Όλα αυτά μπορεί να φαίνονται καλά και ωφέλιμα αλλά ενίοτε δημιουργούν μία ψευδαίσθηση πληρότητας και νοσηρής θρησκευτικότητας .

Ο Χριστός, όμως, μας καλεί να αγωνιστούμε ώστε να γίνουμε τέλειοι. Δεν ζητά απλώς να τηρήσουμε ορισμένες εντολές αλλά να περάσουμε σε κάτι βαθύτερο. Να του χαρίσουμε την ύπαρξη μας όλη. Όλο μας το είναι να γίνει Χριστοκεντρικό. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο εάν σπάσουμε τα δεσμά της αμαρτίας και των παθών που κρατούν σκλαβωμένη την καρδιά. Άλλοι μπορεί να είναι φιλάργυροι, άλλοι φιλήδονοι και τόσα άλλα πάθη που ταλαιπωρούν την ψυχή μας. Εκτός όμως από τα διάφορα πάθη πρέπει

να προσέχουμε και τις επιθυμίες μας, τις σκέψεις και τα κίνητρα των πράξεων μας. Για να φτάσουμε σε αυτή την καλή αλλοίωση χρειάζεται ειλικρινή μετάνοια και όχι μια ξερη εξομολόγηση ώστε να αγαπήσουμε τον Θεό “εξ όλης της καρδιάς μας και εξ όλης της διανοίας μας” και όχι απλώς να τηρούμε ορισμένες εντολές με φόβο μην τιμωρηθούμε.

Η κατάκτηση της πολυπόθητης αιώνιας ζωής είναι μία ισόβια πάλη εναντίον των παθών της ψυχής, του διαβόλου και του κόσμου και δεν είναι εύκολο έργο. Μάλλον είναι αδύνατη μόνον με τις ανθρώπινες δυνάμεις. Απαιτείται προπάντων η ενέργεια της Θείας Χάριτος. Μόνο να το θελήσει η καρδιά του ανθρώπου και ο Θεός, που ποθεί τη σωτηρία του, θα τον συνδράμει αμέσως. Αυτά που είναι «αδύνατα για τον άνθρωπο, είναι δυνατά για τον Θεό».

Έτσι σιγά σιγά θα νιώσουμε πόσο ελαφρύς είναι ο ζυγός των θείων εντολών Του και η καρδιά μας θα αρχίσει να “μαλακώνει”. Τότε θα αισθανθούμε πως όλοι είμαστε εικόνες Θεού και θα πάψουμε να αδικούμε ο ένας τον άλλο.

Ας αγωνισθούμε λοιπόν ,αδελφοί μου, τον καλόν αγώνα με ελπίδα στον Κύριο μας και με την βεβαιότητα πως σε κάθε δυσκολία θα είναι δίπλα μας για να μας στηρίζει. Στον αγώνα αυτό άλλωστε δεν είμαστε μόνοι μας αλλά έχουμε τόσους Αγίους ως συμπαραστάτες που τα θυσιάσαν όλα ,ακόμη και την ίδια τους την ζωή, ώστε να κατορθώσουν την τελειότητα και να κατακτήσουν την ουράνια Βασιλεία.

π. Βασίλειος Καπρινιώτης